

Indtægten af en Prioritet, at den første er en fast Indtægt — at der kan være Tilfælde, hvor en Arvefæsteafgift kan opsiges, er en saadan Undtagelse, at det ikke her kan komme i Betragtning —, altsaa en fast Indtægt af Eiendommen, som hverken den, der hder den, eller den, der faaer den, kan forandre, og som staaer fast, saalænge ikke begge Parter blive enige om at forandre den. Prioriteten er derimod noget ganske anderledes løst og bevægelig, der kan opsiges fra hvilken af Siderne det skal være og som det ene eller det andet Aar kan overføres fra den ene Commune til den anden; den har altsaa ikke den faste, vgrige Charakter som den, der er forbunden med en Arvefæsteafgift eller Canon. Vi mene altsaa, at saadan Indtægt bør sættes i Klasse med andre Indtægter af faste Eiendomme, men at den paa ingen Maade kan sættes i Klasse med Indtægten af Prioriteter. Den ærede Ordfører anførte her ved dette Forslag saavel som ved et enkelt andet, at man havde foretrukket at blive staaende ved Bestemmelsen i Krigsstatsloven af 1864, men enhver af de ærede Medlemmer vil let kunne see, at ved den Krigsstatslov, der var under Behandling i Aaret 1865, men som blev udsat, var hele Udvalget enigt om — og efter de tidligere Erfaringer tør man antage, at hvis den var kommen til 2den Behandling i Rigsdagen, vilde Rigsdagen ogsaa have vedtaget dette Punkt — at netop den Forandring burde stee, at Arvefæsteafgifter og Canon skulle medtages. Det er altsaa kun, forbi Krigsstatsloven i 1865 blev udsat og ikke vedtoges, at man ikke tidligere virkelig i Livet kom til at optage Arvefæsteafgift og Canon som lige stillede med disse andre Indtægter af faste Eiendomme. — Den ærede Ordfører havde Ret i den Bemærkning, som han gjorde til mit Forslag under Nr. 131, at det er stillet til Litr. b. Det maa være en Skriv- eller Trykfeil, at det staaer opført som stillet til Litr. c., jeg kan ikke sige, hvilken, men det er ganske rigtigt, at mit Forslag hører til Litr. b og ikke til Litr. c. Den første Deel af Forslaget gaar ud paa det Samme som Udvalgets Forslag, blot med den Forandring, at jeg foreslaaer, at man, naar Formue- og Leilighedsstatten skal sættes,

og man skal afgjøre, hvor stor en Deel den Vedkommende, som har fast Bopæl i to Communer, skal hde efter Formue og Leilighed i hver af disse Communer, da skulde optage den Regel at fordele Skatten for ham mellem de to Communer i Henshold til den Tid, han i det sidste Aar har opholdt sig i hver af disse Communer. Naar Skatten skal sættes i December Maaned, saa er det virkelig aldeles umuligt for dem, der skulde sætte den, at vide, i hvor lang Tid den Vedkommende i det følgende Aar vil opholde sig i hver af de to Communer, hvor han har fast Bopæl. Naar de altsaa skulde sætte Skatten i December Maaned efter Hensyn til det følgende Aar uden at vide dette, saa gaar de aldeles ibtinde, hvorimod de, naar man opstiller den Regel, at denne Skat hvergang skal fordeles mellem de to Communer efter den Tid, hvori han i det sidste Aar, altsaa i det Aar, for hvilket Skatten sættes i December Maaned, har opholdt sig i hver af disse Communer, strax have en bestemt Regel at følge og altsaa ikke ville faae omkring i Usikkerhed og Uvisshed. At der kan indtræffe Tilfælde, hvor en Mand i November eller December Maaned kan staae sig Bopæl paa et Sted foruden det, hvor han hidtil har haft Bopæl, medens han i det foreløbne Aar ikke har haft Bopæl uden paa eet Sted, er naturligt; men for dette Undtagelsestilfælde har jeg opstillet det sidste Stykke i Forslaget under Nr. 131, hvorefter man da spørger ham selv, om han kan have nogen Mening om, hvor lang Tid af det kommende Aar han vil opholde sig i enhver af disse Communer; videre kan man ikke komme. Naar den ærede Ordfører mener, at dette viser, at jeg selv har følt, at der kunde være Tilfælde, hvor der er Uvisshed tilstede, saa vil jeg dertil svare, at det Tilfælde, der er forudsat, at en Mand ikke i det sidste Aar har haft Bopæl i to Communer, men vil faae det i det kommende Aar, vistnok kun sjældent vil indtræffe; det vil kun være i høist faa Tilfælde, hvor denne Usikkerhed vil finde Sted. Efter Udvalgets Forslag vil denne Usikkerhed derimod møde i alle Tilfælde, hvor en Mand har fast Ophold i to Communer, thi der vil man i hvert enkelt Tilfælde være i en Uvisshed, som man efter mit Forslag kun